

| τὰ | ξέρει καὶ δὲ Σιράτή^(s)¹¹ γης· καὶ ἀφίσινω τους εὐχή, εὐλογία· καὶ ὁ ποιος ἀντι-
τείνει *εἰς* τὴ δευτέρα παρον¹⁵ σίαν τὰ κριθοῦμε εἰς τὴ μέλλουσα κρίσιν· καὶ πῆρα
ἀπὸ τοῦ¹⁶ Τογατζῆ ἀσπρα καὶ τοῦ ἔχω μολογία μὲ τὸ χέρι μου καὶ ἔχω¹⁷ τον
ξωφλημένο καὶ διὰ τὴ Βενετίαν καὶ ἔναι ή μο¹⁸ λογία χαστήρα ὅπου εὑρεθῇ, ἔναι
ξωφλημένη· καὶ γράφω¹⁹ μὲ τὸ θεόντα καὶ μὲ τὴ ψυχή μου, καὶ ἀν^(ān) μοῦ ἔκαμε
{κα²⁰ με} κανεὶς κακό^(εῖ) ναι συχωρεμένος. Παπᾶ Νικόλαος Σέρβος ἔχο^(v) τας
τὸν, τὰς φρένας μου ἔγραψα μὲ τὴ ψυχή²² μου καὶ νάχη μεγάλοι μικροί, πέτρες,
ξύλα δλα^(λα) νάχου τὴν εὐ²³ χή μου καὶ ἄσ μὲ συχωροῦ καὶ θεός *συχωρέ* ση τους.

7. Ἀντί θηλυκὰ

XXXVI

Πώλησις τῆς 16 Ιανουαρίου 1762. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. ‘Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον
εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ γραφέως, ἐκτὸς τῶν 20 22 στίχων. Ἐπὶ φύλλου
χάρτου διαστάσεων 0,154 × 0,106.

1762, Γεναρίου 16.

|² † Τὴ σήμερον ἡμέρα δίδομε ἔ³ μεῖς οἵ δύο ἀδελφοὶ οἱ Ταμπουρέ⁴ οι, Ἀνα-
γνώστης καὶ Νικολάκης, |⁵ τοῦ ξαδέλφου μας τοῦ Παναγιώτη τοῦ Κατζηρέα, ἀπάρω
γι⁷ τὶς πέτρ^(ρ) ες, ὅπου ἔχομε εἰς {σ} τὶς Κάλυβες τοῦ πύρ^(ρ) γου μας καὶ τὶς ἐπον⁹-
λοῦμε τὰ τὶς ἐπάρη, ὅσες καὶ ἄν ε¹⁰ ὑρίσκονται τοῦ γύρου τοῦ σπιτ¹¹ οῦ μας, ὅξω
ἀπὸ τὰ θεμέλια |¹² τὰ μὴ τὰ ἐβγάλη· καὶ τοῦ τὶς που¹³ λοῦμε γιὰ γρόσια - 4 - ἦ¹⁴ τοι^(τοι)
τέσσερα καὶ μισό· καὶ δγοιος ἔ¹⁵ βγεῖ τὰ τὸν ἀττείνη τὰ ἔχω¹⁶ με ἐμεῖς τὰ τὸ κεφα-
λιώνωμε |¹⁷ καὶ εἰς {σ} ἀπίὸ τοῦ ἐδώσαμε |¹⁸ τὸ γράμμα μας εἰς {σ} τὰ χέρια |¹⁹ τον
γιὰ κάθε φανέρωσι.

|²⁰ εξαρχος νικολειζακις κε |²¹ μοντουλεας ημιαστε παρον κε |²² μαρτιρουμε
ος ανοθε.

|²³ αναγνοστη κε νικολακης ελα |²⁴ βαμε κε εγραφαμε.

XXXVII

Πώλησις τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1771. Τὸ ἔγγραφον εἶναι τονισμένον μερικῶς καὶ πλημμελῶς.
Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0,220 × 0,188

1771, Σεπτεμβρίου 14.

|² Ὁμολογῶ ἔγὼ δὲ Παναγιώτης Μπετζινέας Κατζημπε³ άκης, πὼς μοῦ ἐφάνη
καλὸ καὶ μὲ καλή μου γνώμη καὶ πουλῶ τὸ |⁴ αὐλάκι μου εἰς τὰ Τζερονίσοβα στὸν
Σερβέηκον |⁵ στὸ δικό του κοντά, πουλησία καθολική· τὸ αὐτὸν αὐλάκι |⁶ τοῦ
πουλοῦμε τοῦ Παναγιώτη Κατζηρέα γιὰ γρόσια 8, ἥγουν |⁷ δκτώ, τὰ εἴναι κύριος
νοικοκύρις καὶ ἔγὼ ξένος καὶ ἀπόξενος· καὶ |⁸ δγοιος ἐβγεῖ καὶ τὸν ἀττείνει τὰ ἔχω

ἔγὼ νὰ τὸ κεφαλιώνω, ὅπου |⁹ τῶχε δ παιέρας μον ἀμαράπι εἰς τὴν πρώτην δμολογία |¹⁰ καὶ εἰσὲ αὐτὸ τοῦ ἔδωσα τὴν δμολογία μον γιὰ φα|¹¹ νέρωσι.

|¹² πα(πα) σωφρονιος ρουσεας με εβαλε δ μπετζηνεας |¹³ περικαλετα και εγραψα

|¹⁴ 1771, Σεπτεμβρίου.

|¹⁵ Ἀκόμα τοῦ δίδω ἔγὼ δ Παναγιώτης Μπετζινέας τοῦ Κατζη|¹⁶ρέα στοῦ Κατζήρη τὸ μερτικό μον, δσο καὶ ἀν ἔχω, γιὰ γρόσι εἴρα |¹⁷ μὲ τὰ δεντρικά του |¹⁸ πα(πα) σωφρονιος εγραψα.

⟨ "Οπισθεν δι' ἄλλης χειρός ⟩

|¹⁹ ἡ δμολογί|²⁰α αὐλακίου τοῦ |²¹ Πετζινέ|²²ωνε

⟨ "Ομοίως δριζοντίως ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὅπισθεν σελίδος καὶ δι' ἑτέρας χειρός ⟩

|²³ Τω εκλαμπροτατο αρχον Κιρι Κιρ παναγιοτι |²⁴ μπενακη κ(αι) αγιαν του μορεος προσκη|²⁵υπος |²⁶ εις καλαματα

XXXVIII

Πώλησις τῆς 10 Μαρτίου 1772. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0.148×0.110 .

1772, Μαρτίου 10.

|² Ἐφάνη ἐμέρα καλὸ τοῦ Σιρατήγη Κα|³τζημπεάκη μὲ τὸν ὑγιό μον καὶ πουλοῦμε |⁴ τ' αὐλάκι μας εἰς τὰ Τζερονίσοβα στοῦ |⁵ Σερβέωνε τὸν κῆπον εἰς τὰ δικά του μέ|⁶σα· καὶ τὸ πουλοῦμε τοῦ Παναγιώτη Κατζηρέ|⁷α, πουλησία καθολική, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν |⁸ ἀπαρτο· καὶ δποιος ἔβγει νὰ(r) τὸν ἀντιτείνη |⁹ νὰ(r) τὸ κεφαλιώνω ἔγὼ δ γέρο Σιρατήγης. |¹⁰ καὶ τῶδωσα τὸ γράμμα μον εἰς χεῖρας του.

|¹¹ αυτονις τρουπακις βαλμενος απο τον |¹² γερο τζεροκολι εγραψα καὶ μαριδο.

⟨ "Οπισθεν ⟩

|¹³ Τοῦ γέρον Τζεροκώλη |¹⁴ ἡ δμολογία διὰ τ' αὐ|¹⁵λάκι

XXXIX

Πώλησις τῆς 5 Αὔγούστου 1772. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Αἱ ύπογραφαι τοῦ ἔγγραφου εἰναι αὐτόγραφοι. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0.195×0.142

1772, Αὔγούστου 5.

|² Ομολογῶ ἔγὼ δ Παναγιώτης |³ δ Κανελέας, πὼς μοῦ ἐφάνη κα|⁴λὸ καὶ πουλῶ τὸ μύλο μον, ὅπου |⁵ ἔχω εἰς τοῦ Ρούπα, ὥρες δκτώ· καὶ |⁶ τὸ μπουλῶ τοῦ Παναγιώτη |⁷ τοῦ Κατζηρέα γιὰ φιάλια |⁸ δκτῶ, ἦτοι 8, νὰ εἰναι |⁹ κύριος νοικο-

